

OTAFLOWAĆ (1) *vb impf i [pf]*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz -ować); pierwsze a jasne.

praes 1 sg otafluje. ◇ [praet 3 sg m otaflował.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Pohry(wa)ć jakás powierzchnię warstwą czegoś, obłożyć (obkładać) płytami z drewna lub metalu:
Circumpavio – German. Herumb íchlagen. Polon. Otafluie, obkładam. *Calep* 198b.

[otaflować co czym: á okrył y obbił ią [modlitewnicę] złotem nacyjstfym: Ale y Ołtarz otáfłował [vestivit; Ofádził WujBib] Cedrem. Leop 3.Reg 6/20, 2.Par 3/8, 3.Reg 7/3.]

[Szereg: »obbić i (a) otaflować«: A obbił y otáfłował [laminis aureis textit eam; okrył WujBib] ij [dom świątnice świętych] też bláchami złotemi Leop 2.Par 3/8, 3.Reg 7/3.]

Synonimy: obbić, obić, obłożyć, okryć, osadzić, podfutrować, pokryć.

Cf OTAFLOWANIE, OTAFLOWANY